

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветко Лазаров

Членове: Ралица Димитрова
Нина Стойчева

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Цветко Лазаров Въззивно гражданско дело № 20221000501415 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от ГПК.

С решение № 260 766 от 04.03.2022 г., постановено по гр.д. № 3982/2020 г. от Софийски градски съд, ответникът Л. Р. Т., ЕГН ***** е осъден да заплати на В. В. Б., ЕГН *****, на основание чл. 45 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от престъпление по чл. 128 от НК, извършено на 21.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 18.05.2017 г. , като е отхвърлил главния иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 60 000 лева.

Първоинстанционният съд с посоченото решение е осъдил ищеца В. В. Б., ЕГН ***** да заплати направените деловодни разноски на Л. Р. Т., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в размер на сумата от 1 599.65 лева.

Решението на първоинстанционния съд се обжалва от ищеца В. В. Б., ЕГН ***** в частта, в която главният иск е отхвърлен, за разликата над уважения размер от 200 лева до пълния предявен размер от 60 000 лева с доводи за неправилност, поради необоснованост, допуснато нарушение на

материалния закон и на съдопроизводствените правила

Жалбоподателят поддържа, че присъденото обезщетение е занижено по размер и не съответства на претърпените от него неимуществени вреди.

Поддържа, че причиненото му увреждане може да бъде обезщетено със сумата от 60 000 лева и той с поведението си не е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, а съдът вместо това е приел съпричиняване в съотношение: 99 % за него и 1 % за ответника.

Моли въззивния съд да отмени решението на първоинстанционния съд в обжалваната част и вместо това да осъди ответника да заплати допълнително обезщетение за претърпените неимуществени вреди до пълния размер на предявения иск, ведно със законната лихва, считано от 18.05.2017 г.

Поискал да се присъдят на направените деловодни разноси в двете съдебни инстанции.

Ответникът по жалбата и по предявените иски Л. Р. Т., ЕГН *****, чрез своя процесуален представител оспорва основателността на жалбата и моли да се потвърди решението на първоинстанционния съд в обжалваната част.

Моли да се присъдят направените деловодни разноси във въззивното производство.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК от надлежна страна срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по посочения процесуален ред.

При преценка за основателността на жалбата, съдът взе предвид следното:

Ищецът - В. В. Б., ЕГН *****, е предявил против Л. Р. Т., ЕГН *****, иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД и иск по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът твърди в обстоятелствената част на исковата молба, че с протоколно определение от 30.01.2018 г., постановено по н.о.х.д. № 4594/2017 г. от Софийски районен съд е одобрено споразумение по чл. 384 от НПК и подсъдимият Л. Р. Т., ЕГН *****, е признат за виновен в това, че на 21.08.2016 г., около 16:30 часа, в гр. София, ж.к. "Факултета", ул.

"Метохия", № 1, чрез нанасяне на удар с предмет с остър връх и режещ ръб /нож/ в областта на торса му е причинил тежка телесна повреда, изразяваща се в травматичен пневмоторакс с травматичен хемоторакс, с остра кръвозагуба, анемия, което реализира медико - биологичния признак "постоянно разстройство на здравето, опасно за живота" - престъпление по чл. 128, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК.

Ищецът твърди още, че с това споразумение на подсъдимия е наложено наказание лишаване от свобода за срок две години, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от четири години;

Претърпял е болки и страдания от причиненото му тежко телесно увреждане, поради което с предявените искиве поискал тяхното обезщетяване с осъждането на ответника да заплати сумата от 60 000 лева, ведно със законната лихва, считано от деня на увреждането.

Поискал да се присъдят направените деловодни разноски.

Ответникът Л. Р. Т., ЕГН ***** подал отговор на исковата молба /л. 19/, с който оспорил основателността на предявените искиве и поискал да се отхвърлят, а при условията на евентуалност да се определи обезщетение за неимуществени вреди, което да е съобразено с критериите на съдебната практика за справедливост и обстоятелствата по делото, че ищецът с противоправното си поведение пряко и непосредствено е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

Поискал да се присъдят направените деловодни разноски.

От фактическа страна:

От събраните по делото доказателства се установява, че с протоколно определение от 30.01.2018 г., постановено по н.о.х.д. № 4594/2017 г. от Софийски районен съд е одобрено споразумение по чл. 384 от НПК, с което подсъдимият Л. Р. Т., ЕГН ***** е признат за виновен в това, че на 21.08.2016 г., около 16:30 часа, в гр. София, ж.к. "Факултета", ул. "Метохия", № 1, чрез нанасяне на удар с предмет с остър връх и режещ ръб /нож/ в областта на торса на тялото на В. В. Б., ЕГН ***** е причинил на последния тежка телесна повреда, изразяваща с в травматичен пневмоторакс с травматичен хемоторакс, с остра кръвозагуба, анемия, което реализира медико - биологичния признак "постоянно разстройство на здравето, опасно за живота" - престъпление по чл. 128, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК – л. 4 от първоинст. п-во

На подсъдимия Л. Р. Т., ЕГН ***** е наложено наказание лишаване от свобода за срок две години, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от четири години.

От писменото заключение на вещото лице, извършило в първата инстанция медицинска експертиза /л.75/ се установява, че е било едно проникващо в гръдната кухина прободно порезно нараняване, довело до пневмохемоторакс - проникване на кръв и въздух в гръдната кухина, което е наложило оперативно лечение. Няма данни да е бил засегнат белия дроб. При подобни увреждания възстановяването настъпва в рамките на 30 дни след операцията. От операцията са се развили плеврални сраствания, които ще причинят болезненост и чувство за дърпане в тази област до края на живота на пострадалия. В резултат от ножовото нараняване и последвалата кръвозагуба е била налице реална опасност за живота на пострадалия.

Вещото лице е обсъждало в писменото заключение и медицинските документи, представени от ответника за увреждания - кръвонасядания, съчетани с травматичен оток на меките тъкани и охлузвания, локализирани в областта на главата, гръдния кош и крайниците, които са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота, представляващи лека телесна повреда по смисъла на 130 от НК.

В първата инстанция са разпитани по двама свидетели, посочени от ищеца и от ответника в подкрепа на твърденията на ищеца за претърпени болки и страдания и в подкрепа на твърденията на ответника за поведение на ищеца, с което пряко и непосредствено е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

От правна страна:

Предметът на въззивното производство е очертан с подадената от ищеца въззивна жалба и спорът се концентрира до размера на обезщетението за претърпените от него неимуществени вреди и наличието, респективно отсъствието на поведение, с което пряко и непосредствено е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат.

По главния иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, съгласно който всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил

другиму, като вината се предполага до доказване на противното:

Уважаването на иска предполага установяване на следния фактически състав:

- противоправно деяние – действие и/или бездействие на ответника/-ответниците;
- вреди - имуществени и/или неимуществени, причинени на пострадалия (ищеца/ищите);
- вредите да са пряка и непосредствена последица от деянието;
- вина, която се предполага до доказване на противното;

В случая прокуратурата е внесла в Софийски районен съд обвинителен акт, с който е повдигнала обвинение на ответника Л. Р. Т., ЕГН ***** за това, че на 21.08.2016 г., около 16:30 часа, в гр. София, ж.к. "Факултета", ул. "Метохия", № 1, чрез нанасяне на удар с предмет с остър връх и режещ ръб /нож/ в областта на торса на тялото на В. В. Б., ЕГН ***** е причинил на последния тежка телесна повреда, изразяваща се в травматичен пневмоторакс в съвкупност с травматичен хемоторакс с остра кръвозагуба, анемия, което реализира медико - биологичния признак "постоянно разстройство на здравето, опасно за живота" - престъпление по чл. 128, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК – л. 4 от първоинст. п-во

Въз основа на този обвинителен акт е образувано н.о.х.д. № 4594/2017 г. по описа на Софийски районен съд и последният с протоколно определение от 30.01.2018 г. е одобрил споразумение по чл. 384 от НПК, с което подсъдимият Л. Р. Т., ЕГН ***** е признат за виновен в това, че на 21.08.2016 г., около 16:30 часа, в гр. София, ж.к. "Факултета", ул. "Метохия", № 1 е причинил на В. В. Б., ЕГН ***** тежка телесна повреда, изразяваща се в травматичен пневмоторакс в съвкупност с травматичен хемоторакс с остра кръвозагуба, анемия, което реализира медико - биологичния признак "постоянно разстройство на здравето, опасно за живота" - престъпление по чл. 128, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК – л. 4 от първоинст. п-во.

Съгласно разпоредбата на чл. 383 от НПК, одобреното от наказателния съд споразумение има последици на влязла в сила осъдителна присъда, която е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено, неговата противоправност и вината на дееца, защото именно те са били предмет на изследване в това производство – чл. 300 от ГПК.

Присъдата на наказателния съд обвързва гражданския съд по отношение на всички съставомерни признаци на престъпния състав, съобразно дадената правна квалификация на извършеното престъпление.

Ответникът, в качеството на подсъдим е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 128, ал. 2 от НК, а не в извършването на престъпление по чл. 132, ал. 1, т. 1 от НК.

Съставът на чл. 132, ал. 1, т. 1 от НК визира случаите, когато подсъдимият е извършил престъплението по чл. 128 от НК в състояние на силно раздразнение, предизвикано от пострадалия с насилие, с тежка обида, с клевета или с друго противозаконно действие, от което са настъпили или е било възможно да настъпят тежки последици за виновния, за негови близки.

Отсъствието на тази правна квалификация в акта на наказателния съд, т.е. в споразумението, на която ответника, в процесуалното качество на обвиняем е подписал и се е съгласил с неговите правни последици се е съгласил, отнема правото му в настоящото производство пред гражданския съд да релевира възражение за поведение на ищеца, с което пряко и непосредствено е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

Подсъдимият е следвало да направи тези възражения пред наказателния съд и последният да постанови съдебния си акт, съобразно пълното им доказване, в който случай се предвижда по леко наказание.

Предявеният иск е доказан по основание, като размерът на обезщетението за претърпените от ищеца неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от деликтното поведение на ответника следва да се определи от съда по справедливост /чл. 52 от ЗЗД/.

Въззивният съд намира, че пълното обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди възлиза на сумата от 20 000 лв., който размер е съобразен с критериите на съдебната практика за справедливост, установени с Постановление № 4 от 23.12.1968 г. на Пленума на ВС и с конкретните данни по делото, относно: възрастта на ищеца; неговото обществено положение; броя и характера на претърпените увреждания; продължителността на периода, в който болките и страданията са били с интензивен характер; продължителността на общия лечебен и възстановителен период; наличие на остатъчните проявления на уврежданията и обществено - икономическите условия към деня на настъпване на деликта.

Възражението за съпричиняване на вредоносния резултат е неоснователно.

Предявеният главен иск е основателен до размер на сумата от 20 000 лева и подлежи на отхвърляне за разликата до пълния предявен размер от 60 000 лева.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, имащ за предмет присъждане на законната лихва върху обезщетение то за неимуществени вреди:

Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, при задължения от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана, считано от датата на увреждането.

Първоинстанционният съд е присъдил законната лихва, считано от 18.05.2017 г., като не е формулирал отхвърлителен диспозитив за периода от 21.06.2016 г. до 17.05.2017 г.

Ищецът не е поискал в срок допълване на решението, поради което законната лихва следва да се присъди, считано от 18.05.2017 г.

С оглед на изложеното въззивната жалба, подадена от ищеца е частично основателна, поради което следва:

- да се отмени решението на първоинстанционния съд в частта, в която главният иск, имащ за предмет обезщетяване на неимуществени вреди от престъпление, ведно със законната лихва, считано 18.05.2017 г. е отхвърлен, за разликата над сумата от 200 лева до размер на сумата от 20 000 лева и вместо това да се осъди ответника да заплати на ищеца допълнително обезщетение, в размер на сумата от 19 800 /деветнадесет хиляди и осемстотин/ лева, ведно със законната лихва, считано от 18.05.2017 г.;

- да се потвърди решението на първоинстанционния съд в частта, в

която главният иск, имащ за предмет обезщетяване на неимуществени вреди от престъпление, ведно със законната лихва, считано 18.05.2017 г. е отхвърлен, за разликата над сумата от 20 000 лева до пълния предявен размер от 60 000 лева;

- да се отмени решението на първоинстанционния съд в частта за разноските и да се определят такива, съобразно направените в двете инстанции и съотношението на уважена/отхвърлена част на исковете;

- да се осъди ответника да заплати държавна такса по сметка на Апелативен съд София, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, в размер на сумата от 1 200 /хиляда и двеста/ лева;

Решението на първоинстанционния съд в частта, в която ответникът е осъден да заплати на ищеца обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 18.05.2017 г., до размер на сумата от 200 лева не е обжалвано от ответника и е влязло в сила.

По разноските:

С оглед изхода на делото:

- ищецът следва да заплати на ответника направените деловодни разноски в двете съдебни инстанции, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в размер на сумата от 1 870 /хиляда осемстотин и седемдесет/ лева;

- ответникът следва да заплати на ищеца направените деловодни разноски в двете съдебни инстанции, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, в размер на сумата от 166.66 /сто шестдесет и шест лв. и шестдесет и шест ст./ лева.

По тези съображения, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260 766 от 04.03.2022 г., постановено по гр.д. № 3982/2020 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която е отхвърлен главният иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД, предявен от В. В. Б., ЕГН

***** против Л. Р. Т., ЕГН *****, имащ за предмет обезщетяване на неимуществените вреди от извършено на 21.08.2016 г. престъпление по чл. 128 от НК, за което последният е признат за виновен с акт на наказателния съд, имащ последиците на влязла в сила осъдителна присъда, ведно със законната лихва, считано от 18.05.2017 г., за разликата над сумата 200 лева до размер на сумата от 20 000 лева и **вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ответника Л. Р. Т., ЕГН *****, да заплати на В. В. Б., ЕГН *****, на основание чл. 45 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 19 800 /деветнадесет хиляди и осемстотин/ лева, представляваща допълнително обезщетение за неимуществени вреди от престъпление по чл. 128 от НК, извършено на 21.08.2016 г. от ответника, за което е признат за виновен с акт на наказателния съд, имащ последиците на влязла в сила осъдителна присъда, ведно със законната лихва, считано от 18.05.2017 г.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260 766 от 04.03.2022 г., постановено по гр.д. № 3982/2020 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която е отхвърлил главния иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД, предявен от В. В. Б., ЕГН ***** против Л. Р. Т., ЕГН *****, имащ за предмет обезщетяване на неимуществените вреди от извършено на 21.08.2016 г. престъпление по чл. 128 от НК, за което последният е признат за виновен с акт на наказателния съд, имащ последиците на влязла в сила осъдителна присъда, ведно със законната лихва, считано от 18.05.2017 г., за разликата над сумата от 20 000 лева до пълния предявен размер от 60 000 лева.

ОТМЕНЯ решение № 260 766 от 04.03.2022 г., постановено по гр.д. № 3982/2020 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА** за разноските и **вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ответника Л. Р. Т., ЕГН *****, да заплати деловодните разноски за двете инстанции на В. В. Б., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, в размер на сумата от 166.66 /сто шестдесет и шест лв. и шестдесет и шест ст./ лева.

ОСЪЖДА ищеца В. В. Б., ЕГН *****, да заплати деловодните разноски направени в двете инстанции на Л. Р. Т., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в размер на сумата от 1 870 /хиляда

осемстотин и седемдесет/ лева;

ОСЪЖДА ответника Л. Р. Т., ЕГН ***** да заплати държавна такса по сметка на Апелативен съд София, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, в размер на сумата от 1 200 /хиляда и двеста/ лева.

Решението на първоинстанционния съд в частта, в която ответникът е осъден да заплати на ищеца обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 18.05.2017 г., до размер на сумата от 200 лева не е обжалвано от ответника и е влязло в сила.

Решението може да са обжалва от страните пред ВКС на Р. България, в едномесечен срок от връчването му, при наличието на предпоставките по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____